

ODVJETNIK
Igor Buturac

Budmanijeva 5, 10000 Zagreb

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Broj: St-163/2019

Stečajni vjerovnik: PAR LUX D.O.O., Donja Lomnica 2, OIB: 50283086577, zastupan po punomoćniku odvjetniku Igor Buturac, Zagreb, Budmanijeva 5

Dužnik: HIDROELEKTRA MEHANIZACIJA, d.d., u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 204, OIB: 96667257878, zastupana po stečajnom upravitelju Damir Katić

Radi: prijave tražbine

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA
Protiv Rješenja naslovnog suda gorenjeg broja od 8. listopada 2020.g.

2x, punomoć u spisu

Citiranim rješenjem stečajnom vjerovniku odbačena je prijava tražbine u iznosu od 763.407,26 kn kao nepravovremena.

U obrazloženju pobijanog rješenja navodi se u bitnom da je:

- stečajni postupak otvoren rješenjem Trgovačkog sud u Zagrebu od 17. rujna 2019.g.
- istim rješenjem određen rok od 60 dana u kojem vjerovnici mogu prijaviti svoje tražbine i to od dana objave na e-golasnoj ploči suda, a koja objava je učinjena istog dana
- zadnji dan roka za prijavu istekao dana 18. studenog 2019.g.
- stečajni vjerovnik prijavu tražbine predao 10. veljače 2020.g.
- da je stečajni upravitelj podneskom od dana 5. listopada 2020.g. predložio odbaciti navedenu prijavu kao nepravodobnu

te da je sud sukladno odredbi čl. 257.st. 6. Stečajnog zakona odbacio prijavu kao nepravovremenu.

Stečajni vjerovnik protiv ovakve odluke ulaže žalbu i pobija istu iz svih zakonom predviđenih razloga.

Prvenstveno stečajni vjerovnik ukazuje na činjenicu da je obrazloženje pobijanog rješenja manjkavo, budući da isto uopće ne odgovara na sadržaj podneska koji je stečajni vjerovnik uputio i u kojem navodi da tražbina stečajnog vjerovnika treba biti iskazana u tablici tražbina kako bi bila ispitana na ispitnom ročištu, te nakon toga utvrđena i rješenjem o utvrđenim tražbina, sve sukladno čl. 222. Stečajnog zakona, te se stoga isto rješenje uopće ne može kritički ispitivati jer ne odgovara na osnovu koju je istaknuo stečajni vjerovnik u svom podnesku.

Naime, pred istim sudom u postupaku St-2742/2017, zaključena je i odobrena predstečajna nagodba nad istim dužnikom (pripajanje Tt-18/37698-5), a koja nagodba je potvrđena rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-4443/2018 od 30.07.2018.g., i u kojem postupku su utvrđeni vjerovnici i tražbine, te isti uneseni u poslovne knjige stečajnog dužnika, sve sukladno istom zakonu tj. Stečajnom zakonu, po kojem se provodi i postupak sklapanja predstečajne nagodbe i stečajni postupak.

Člankom 222. Stečajnog zakona propisano je da je stečajni upravitelj dužan sastaviti popis svih dužnikovih vjerovnika za koje je saznao iz poslovnih knjiga i poslovne dokumentacije dužnika, iz drugih podataka dužnika, prijave tražibne ili na drugi način.

Stečajni zakon dakle propisuje da je prijava tražbine izjednačena sa obvezom stečajnog upravitelja da iskazuje i druge tražbine stečajnih vjerovnika koje su mu poznate i da je dužan sastaviti popis vjerovnika i tražbine bez obzira na koji način je za njih saznao.

U ovom predmetu je nesporno da stečajni upravitelj zna za tražbine utvrđene predstečajnom nagodbom budući da su iste tražbine nužno bile unesene u poslovne knjige stečajnog dužnika, te je stečajni upravitelj morao i mogao znati za iste.

Vjerodostojnost same tražbine se ne utvrđuje prijavom, već u svakom slučaju stečajni upravitelj ispituje navedne tražbine, pa je i na ovaj način trebao vjerovati svojim poslovnim knjigama i pravomoćnim nagodbama u predstečajnom postupku.

Ne može se niti smatrati da je stečajni vjerovnik odstao od svoje tražbine budući da bez obzira na ishod stečajnog postupka, eventualnu naplatu ili nenaplatu uvrštavanje takvih tražbina u popis vjerovnika u okviru stečajnog postupka ima porezno pravne učinke.

Osim toga, podrednom primjenom ZPP-a, jasno je da prema stavu stečajnog vjerovnika, čl. 222. direktno primjenjuje načelo ekonomičnosti i svrsishodnosti, te isti članak obvezuje stečajnog upravitelja dužnika da u stečajnom postupku predoči tražbine utvrđene u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, te sukladno odredbama čl. 222-224. Stečajnog zakona postupa bez obzira na postojanje ili nepostojanje prijave u stečajnom postupku.

Ukoliko bi se tumačilo da je prijava nužna, postavlja se pitanje čemu služe odredbe čl. 222 – 224. Stečajnog zakona.

U ovim slučajevima povrh činjenice da stečajni vjerovnik nužno gubi i to u ovom slučaju 100% svog potraživanja, njegova pozicija se formalizira na način da se ne primjenjuju odredbe čl. 222. Stečajnog

zakon i to na njegovu štetu, a što je suprotno osnovnim načelima pravičnog , ekonomičnog i svrsishodnog postupanja od strane stečajnog upravitelja, kojem je ista obveza propisana samim Stečajnim zakonom.

Povrh manjkavosti samog obrazloženja iz gore iznesenog proizlazi i da je pogrešno primjen materijalni propis iz čl. 222. Stečajnog zakona, te se stoga predlaže da Visoki trgovački sud uvaži žalbu, preinači pobijano rješenje i naloži stečajnom upravitelju uvrštenje tražbine žalitelja u odgovarajući red priznatih tražbina u ovom postupku, podredno da ukine pobijanu odluku i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

U Zagrebu, 16.10.2020.g.

Stečajni vjerovnik po: